

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/159/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200279
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:5022200279.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: T. T., narodený XX. K. XXXX, bytom vo P.B., H. X. XXX/X, právne zast. JUDr. Silvia Turcsányiová, advokátka, so sídlom v Trnave, Štefánikova 21/111, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Kutuzovova 8, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo dňa 9. marca 2022, Číslo: SELUZ-104-2/2022-OdSP, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 10. mája 2023, č. k. 16Sa/27/2022-83, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Účastníkom konania nepriznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo dňa 10. mája 2023, č. k. 16Sa/27/2022-83 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu podanú žalobcom, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 9. marca 2022, Číslo: SELUZ-104-2/2022-OdSP, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia (ďalej len „prvostupňový orgán“) zo dňa 30. septembra 2019, Číslo: VÚSZ-4531303512200-20/2019-OOČ (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým nebolo priznané jednorazové mimoriadne odškodnenie žalobcovi, potvrdené.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaných rozhodnutí žalovaného preskúmal v intenciách ustanovení § 1 ods. 1 písm. b/, § 20 ods. 1 písm. d/, § 24 ods. 1, § 24 ods. 3, § 19, § 83 ods. 4, § 84 ods. 1, § 84 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

3. Krajský súd uviedol, že nebolo sporné, že žalobca dňa 30. septembra 2010 v čase asi o 9:30 hod. vo výcvikovom priestore Hradisko si počas výsadkového preskúšania profesionálnych vojakov z telesnej zdatnosti - pri disciplíne zrýchlený presun na 10 km, pri behu dole z kopca podvrtol ľavé koleno. V súvislosti s týmto služobným úrazom bol T. N. V. vypracovaný Lekársky posudok zo dňa 15. februára 2011 a na základe žiadosti bola žalobcovi rozhodnutím č. VÚSZ-34010216/2010 - OR a NZ zo dňa 25. februára 2011 priznaná náhrada za bolesť. Ďalej nebolo sporným, že žalobca dňa 28. decembra 2012 asi o 6:45 hod. pri cvičení na hrazde v rámci rannej rozcvičky v telocvični Vojenského útvaru 2790 Žilina pocítil bolesť a ťah v ľavom pleci s pichľavou bolesťou v určitých polohách s obmedzením

pohybu ľavej hornej končatiny. T. N. V. vypracoval lekársky posudok dňa 18. januára 2013 a na základe žiadosti žalobcu mu bola priznaná pôvodne rozhodnutím č. VÚSZ-4531303512200-2/2012 - OR a NZ zo dňa 11. marca 2013 a následne v súlade s predloženým novým lekárskeým posudkom rozhodnutím č. VÚSZ-4531303512200-4/2012 - OR a NZ zo dňa 13. mája 2013 náhrada za bolesť. Sporným nebolo, že podľa výroku Zápisnice o rokovaní zo dňa 21. 05. 2019 posudkovej komisie bolo konštatované, že posudzovaný je invalidný v zmysle § 44 zákona č. 328/2002 Z.z. a jeho spôsobilosť vykonávať primerané civilné zamestnanie je znížená o 30 % v porovnaní so zdravým človekom. Porucha zdravia je dôsledkom služobných úrazov zo dňa 30. 09. 2010 a 28. 12. 2012 v zmysle § 29 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. Prvostupňový úrad rozhodnutím č. VÚSZ-65313040847704 zo dňa 11. júla 2019 žalobcovi priznal od 21. mája 2019 invalidný výsluhový dôchodok vo výške 347,58 Eur mesačne podľa § 40 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. Ďalej rozhodol, že podľa § 65 prvej vety zákona č. 328/2002 Z.z. žalobca nemá nárok na výplatu tohto invalidného dôchodku z dôvodu, že má nárok na výplatu výsluhového dôchodku v sume 356,04 Eur mesačne (suma vyplácaná k 21. máju 2019, ktorý je vyšší ako jeho invalidný dôchodok). Výsluhový dôchodok bol žalobcovi priznaný rozhodnutím VÚSZ č. VÚSZ-65313040847704 zo dňa 3. júla 2018. Nebolo ďalej sporné ani to, že Personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 1632 z 18. februára 2013 bol podľa § 70 ods. 2 písm. a/ zákona žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, ktorého služobný pomer skončí dňom doručenia rozhodnutia 10. 04. 2013, a to zákona č. 346/2005 Z.z. s tým, že podľa odôvodnenia tohto personálneho rozkazu sa riaditeľ personálneho úradu pred vydaním rozhodnutia zaoberal žiadosťou žalobcu o prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, ktorý vo svojej žiadosti uviedol, že žiada o prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 2 písm. a/ zákona z dôvodu straty motivácie, sociálnej istoty a nezájmu o ďalšiu službu v OS SR.

4. Nakoniec krajský súd konštatoval, že medzi účastníkmi bolo sporným vyhodnotenie, či k vzniku invalidity došlo v dôsledku služobného úrazu, ktorý sa stal za nebezpečných podmienok. Predmetom sporu bolo teda posúdenie, či k služobným úrazom žalobcu, ku ktorým došlo v dňoch 30. septembra 2010 a 28. decembra 2012, došlo za nebezpečných podmienok, medzi ktoré podľa § 24 ods. 3 písm. i/ zákona č. 328/2002 Z.z. patrí aj situácia, kedy k poškodeniu zdravia dôjde pri výsadkovom výcviku. Žalovaný v rámci svojho rozhodnutia pri zhodnocovaní, čo je možné považovať za nebezpečné podmienky podľa § 24 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z., vychádzal z predpisu Výsadková príprava č. S-Vys-3-1 upravujúceho pravidlá a postupy súvisiace s výsadkovou prípravou s dôrazom na bod 9. definujúci, čo zahŕňa výsadková príprava v spojení s bodom 161. (zahnutý do článku 21 pozemná príprava na zoskoky padákom), ktorý bod okrem iného obsahuje „predskokovú prípravu pred vykonaním zoskokov“ v spojení s bodom 180. tohto článku predpisu, podľa ktorého: „do komplexu pozemného nácviku prvkov zoskoku padákom je nutné zaradiť cvičenie upevňujúce vestibulárny systém a vytrvalostný beh v teréne na posilnenie kĺbov dolných končatín“. Správny orgán dospel k záveru, že disciplína výsadkové preskúšanie profesionálnych vojakov z telesnej zdatnosti nie je totožná s disciplínou vytrvalostný beh v teréne, ktorá je podľa bodu 180. predpisu zaradená do komplexu pozemného nácviku a je súčasťou výsadkového výcviku. Preto z tohto dôvodu služobný úraz nepovažoval za súčasť výsadkového výcviku a rovnako nepovažoval za úraz spôsobený za nebezpečných podmienok úraz podľa Správy o vyšetrení služobného úrazu č. 5pŠU-115-79/2012 zo dňa 21. januára 2013, ku ktorému malo dôjsť v rámci rannej rozcvičky v telocvični, kedy odvolateľ pri cvičení na hrazde pocítil bolesť a ťah v ľavom pleci.

5. Ďalej uviedol, že na základe popisu úrazového deja k jednotlivým služobným úrazom žalobcu v spojení s obsahom doloženého predpisu Výsadková príprava č. S-Vys-3-1, bodmi 161. a 180., súhlasil so záverom žalovaného, že k týmto úrazom nedošlo za nebezpečných podmienok tak, ako vyplýva z § 24 ods. 3 písm. i) zákona č. 328/2002 Z.z., t.j. pri zoskokoch padákom, pri výsadkovom výcviku, pri výcviku v podvese vrtuľníka alebo v zlaňovaní alebo spúšťaní z vrtuľníka, zo skalných stien, z budov a iných objektov, ak k úrazu dňa 28. decembra 2012 došlo pri rannej rozcvičke v telocvični vojenského útvaru a v prípade úrazu dňa 30. septembra 2010 v rámci preskúšania z telesnej zdatnosti vo výcvikovom priestore Hradisko.

6. Krajský súd preto konštatoval, že služobné úrazy, ktoré utrpel žalobca, sa nestali za zvlášť nebezpečných podmienok tak, ako to predpokladá zákon č. 328/2002 Z.z. Súhlasil so žalovaným v tom, že pod pojem výsadkový výcvik nie je možné subsumovať akúkoľvek činnosť žalobcu, resp. činnosť, ktorú by bolo možné subsumovať pod pojem „cvičenie upevňujúce vestibulárny systém a vytrvalostný beh v teréne na posilnenie kĺbov dolných končatín“. Krajský súd bol toho názoru, že

úmyslom zákonodarcu bolo poskytnúť jednorazové mimoriadne odškodnenie len v tom prípade, ak k služobnému úrazu došlo za nebezpečných podmienok a pokiaľ žalovaný a ani prvostupňový správny orgán tieto podmienky za dostatočne preukázané nemali, tak s ich záverom krajský súd súhlasil.

7. Nesúhlasil so žalobcom, že úvaha správneho orgánu sa opiera len o úrazový dej, na posúdenie ktorého nie je v rámci konania žalovaný príslušný. V danom prípade, tak ako konštatoval aj žalobca, to, či ide alebo nejde o služobný úraz, posudzuje veliteľ, avšak v súvislosti s rozhodovaním o dávkach žiadateľa, tak na takéto rozhodovanie sú príslušní žalovaný a prvostupňový správny orgán, a nie veliteľ. Je potrebné súhlasiť so žalovaným v tom, že jednorazové mimoriadne odškodnenie je samostatne upravená dávka úrazového zabezpečenia stanovená v zákone č. 328/2002 Z.z., a povinnosti veliteľa vyplývajú z úpravy v § 9 písm. g/ zákona č. 281/2015 Z.z., ktorý uvádza, že veliteľ je povinný vytvárať podmienky na predchádzanie vzniku služobných úrazov a chorôb z povolania profesionálneho vojaka, viesť evidenciu služobných úrazov, zabezpečiť vyšetrenie služobného úrazu alebo choroby z povolania a viesť evidenciu dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz. Teda veliteľ je okrem iného povinný viesť evidenciu služobných úrazov, zabezpečiť vyšetrenie služobného úrazu, avšak tieto vyšetrenia (zistenia) tvoria len podklad pre konanie o úrazových dávkach, o ktorých rozhodujú na to príslušné orgány, teda v danej veci Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia a následne jeho nadriadený odvolací orgán, a to ministerstvo obrany, ak ide o odvolanie proti rozhodnutiu vojenského úradu sociálneho zabezpečenia. V tejto súvislosti sa poukazuje na § 81 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého dávky úrazového zabezpečenia priznáva, zvyšuje, znižuje, zastavuje a odníma profesionálnemu vojakovi a pozostalým po ňom a vojakovi prípravnej služby a pozostalým po ňom vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. Z uvedeného preto námietka žalobcu v tomto smere bola zhodnotená ako nedôvodná. Krajský súd mal v tejto súvislosti za to, že v prejednávanom prípade bol zachovaný zákonom ustanovený postup pri posudzovaní žiadosti žalobcu o priznanie jednorazového mimoriadneho odškodnenia.

8. K námietke nepreskúmateľnosti a nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajský súd uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je možno považovať za zákonné a súdom preskúmateľné.

9. Preskúmaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného krajský súd nezistil dôvody na jeho zrušenie podľa § 191 SSP, a tak dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol podľa § 190 SSP. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na § 168 SSP, nakoľko zo súdneho spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s predmetným konaním trovy konania vznikli.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu proti rozsudku krajského súdu

10. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 23. júna 2023. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že krajský súd v konaní a pri rozhodovaní porušil zákon tým, že bolo nesprávnym procesným postupom znemožnené, aby uskutočnila svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práv na spravodlivý proces v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ SSP a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

11. Uviedol, že krajský súd pochybil pri zisťovaní skutkového stavu veci a vec nesprávne posúdil po právnej stránke. Konštatoval, že rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím prvostupňového orgánu je nepreskúmateľné, nezrozumiteľné, obsahuje nedostatok dôvodov, ktorými by žalovaný riadne odôvodnil svoje rozhodnutie.

12. Vo vzťahu k prvému služobnému úrazu uviedol, že súd nesmie vychádzať len zo subjektívneho záznamu zamestnanca žalovaného, ktorý je už zo svojej podstaty neobjektívny a rovnako nemusí byť pravdivý. Ani súd, ani žalovaný žiadnym spôsobom nevyvrátili pravdivosť potvrdenia veliteľa, ktoré ako dôkaz predložil žalobca. Spísaný úradný záznam, ktorý konštatuje len dobu archivácie, nie je argumentom ani preukázaním toho, že obsah potvrdenia veliteľa je nepravdivý. Pokiaľ súd len na základe úradného záznamu jednej sporovej strany urobil záver o nedôveryhodnosti dôkazu predloženého

žalobcom, tak to žalobca považoval za hrubý zásah do rovnosti účastníkov v tomto konaní. Postup súdu vzbudzuje dôvodné pochybnosti o jeho nestrannosti a nezáujatosti v rozhodovaní.

13. Podľa žalobcu sa krajský súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkou žalobcu smerujúcou proti prílišnému až absurdnému formalizmu zo strany žalovaného, ktorý je ústavne nekonformný. Žalovaným, ak nemá vojakom vykonávanú činnosť označenú presne od slova do slova totožne s právnou úpravou v zákone alebo smernici, tak bez ohľadu na reálnu a skutočnú obsahovú zhodnosť daných činností s činnosťami uvedenými v zákone alebo v smernici, označí takúto činnosť za odlišnú. Krajský súd absolútne nekriticky prevzal takéto konštatovania o rozdielnosti úrazových dejov. Poukázal, že ani žalovaný, ani krajský súd nie je oprávnený zákonom posudzovať a hodnotiť mieru nebezpečnosti vykonávanej činnosti, pokiaľ raz takúto činnosť označuje zákon ako činnosť vykonávanú za nebezpečných podmienok. Zákon ich neopravňuje, aby skúmal mieru nebezpečnosti a konštatoval, ktorá činnosť je nebezpečná podľa neho, a ktorá činnosť nebezpečná nie je. Zotrvával na tom, že zrýchlený presun na 10 km a vytrvalostný beh v teréne sú rovnaké činnosti. Ide o totožnú disciplínu označenú inými slovami, podstata je však rovnaká a náplňou pozemnej výsadkovej prípravy je vytrvalostný beh. Podľa žalobcu, zrýchlený presun je v podstate beh, a skutočnosť, že tento beh prebiehal v teréne v kopcoch v plnej výstroji a výzbroji na vzdialenosti 10 km je nutné hodnotiť ako vytrvalostný beh. Zároveň časový limit na presun na túto vzdialenosť bol 40 minút. Pričom podľa žalovaného, zrýchlený presun na 10 km podľa neho nie je ani vytrvalostný beh v teréne, ani výcvik.

14. Krajský súd rovnako ako pri prvom úraze sa nezaťažoval odôvodniť svoje závery ani pri druhom úraze, na základe akej právnej úvahy sa nekriticky stotožnil so žalovaným a mechanicky prevzal jeho závery bez akejkoľvek hlbšej analýzy. Rovnako ako ani pri prvom úraze nedal žalobcovi žiadne relevantné odpovede na jeho nastolenú argumentáciu a námietky vo vzťahu k odôvodneniu žalovaného. Rovnako nie je zjavné, prečo ranná rozcvička nie je súčasťou výsadkového výcviku, keďže náplňou pozemkovej výsadkovej prípravy je aj cvičenie na rozvoj vestibulárneho systému. Závery krajského súdu a žalovaného, že žalobca služobné úrazy neutrpel pri výsadkovom výcviku za svojoľnú úvahu bez opory v príslušných predpisoch, ku ktorým dospel bez prihliadania na podstatu činností, ktoré žalobca vykonával, keď utrpel služobné úrazy. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 11. 2022, sp. zn. 18Sa/9/2022.

15. Dodal, že s prihliadnutím na to, že o služobnom úraze rozhodol veliteľ útvaru, ktorý v rámci konania už posúdil aj úrazový dej, je prvostupňový orgán ako aj žalovaný takýmto rozhodnutím v súlade s § 40 ods. 1 Správneho poriadku viazaný.

16. Záverom navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobcu

17. Žalovaný sa na základe zaslanej výzvy krajského súdu vyjadril ku kasačnej sťažnosti žalobcu podaním zo dňa 3. augusta 2023, Číslo: SELP-EDPV-466-12/2022.

18. Uviedol, že nároky na jednotlivé dávky úrazového zabezpečenia sa posudzujú podľa právnych predpisov platných v čase vzniku nároku na ich priznanie v spojitosti so skutkovým stavom. Podrobnosti o jednorazovom mimoriadnom odškodnení upravuje Smernica MO SR č. 21/2014 o podrobnostiach o jednorazovom mimoriadnom odškodnení, jednorazovom odškodnení pozostalých, zvýšenom jednorazovom odškodnení pozostalých, o postupe nadriadených pri prerokúvaní a určovaní náhrady škody a o ďalších podrobnostiach o poskytovaní náhrad v súvislosti so služobnými úrazmi a chorobami z povolania profesionálnych vojakov v znení smernice MO SR č. 53/2018. Predpis Výsadková príprava č. S-Vys-3-1 komplexne upravuje pravidlá a postupy súvisiace s výsadkovou prípravou.

19. Konštatoval, že výsadkové preskúšanie profesionálneho vojaka z telesnej zdatnosti pri disciplíne zrýchlený presun na 10 km (počas ktorého došlo k prvému služobnému úraze) nie je možné podľa zákona č. 328/2002 Z. z. ani podľa Výsadkového predpisu stotožňovať s disciplínou „vytrvalostný beh v teréne“, ktorá je pod číslom 180 bodu 21 Hlavy III Výsadkového predpisu zaradená do komplexu pozemného nácviku prvkov zoskoku padákom a je súčasťou výsadkového výcviku.

20. Rannú rozcvičku v telocvični (počas ktorej došlo k druhému služobnému úrazu) rovnako nie je možné podľa zákona č. 328/2002 Z. z. ani podľa Výsadvkového predpisu zaradiť pod cvičenie upevňujúce vestibulárny systém, a to napriek konštatovaniu žalobcu, že náplňou pozemnej výsadvkovej prípravy je totiž cvičenie na rozvoj vestibulárneho systému. Pod výsadvkový výcvik nie je správne považovať akúkoľvek činnosť žalobcu, v danom prípade rannú rozcvičku, ktorú by bolo možné subsumovať pod pojem „cvičenie upevňujúce vestibulárny systém“. Ranná rozcvička v telocvični predchádza samotnému cvičeniu upevňujúcemu vestibulárny systém a už zo samotného pomenovania je zrejmé, že nemôže ísť o totožné cvičenia.

21. Vo vzťahu k veliteľovi útvaru, žalovaný uviedol, že veliteľ, resp. ním určená úrazová komisia síce zisťujú úrazový dej, ale ich zistenia tvoria len podklad pri konaní prvostupňového orgánu. Vo vzťahu k Potvrdeniu o výsadvkovom výcviku profesionálneho vojaka konštatoval, že toto potvrdenie nie je možné samo o sebe považovať za dôkazný prostriedok preukazujúci, že v dňoch vzniku služobných úrazov žalobcu pri činnostiach, pri ktorých došlo k služobným úrazom, žalobca vykonával výsadvkový výcvik, teda, že k služobným úrazom došlo za nebezpečných podmienok. Pričom výsadvkové cvičenia podľa rozvrhu výcvikov a za účelom overenia tohto tvrdenia bolo zistené, že najstaršie plány výcvikov sú z roku 2016 a staršie boli skartované.

22. Žalovaný navrhol kasačnú sťažnosť podanú žalobcom ako nedôvodnú zamietnuť.

23. Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti bolo doručené na vedomie žalobcovi dňa 27. augusta 2023.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

24. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

25. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

29. Podľa § 199 ods. 1 písm. g/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Ministerstva obrany Slovenskej republiky, ministra obrany Slovenskej republiky a nadriadeného určeného podľa osobitného predpisu.

30. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok správneho súdu, ktorý postupom podľa § 190 SSP zamietol žalobu podanú žalobkyňou, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 9. marca 2022, Číslo: SEĽUZ-104-2/2022-OdSP, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 30. septembra 2019, Číslo: VÚSZ-4531303512200-20/2019-OOČ, ktorým nebolo priznané jednorazové mimoriadne odškodnenie žalobcovi, potvrdené.

31. Podľa § 1 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z.z., tento zákon upravuje sociálne zabezpečenie policajtov a profesionálnych vojakov úrazové zabezpečenie.

32. Podľa § 19 zákona č. 328/2002 Z.z. o dávkach nemocenského zabezpečenia policajtov a profesionálnych vojakov sa v sporných prípadoch rozhoduje písomným rozhodnutím.

33. Podľa § 20 ods. 1 písm. d/ zákona č. 328/2002 Z.z., policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ktorý utrpel služobný úraz podľa § 29 ods. 1 až 3 alebo u ktorého bola zistená choroba z povolania podľa § 29 ods. 4, sa poskytuje v rozsahu, v akom služobný úrad alebo služobný orgán za škodu zodpovedá, jednorazové mimoriadne odškodnenie.

34. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., policajtovi a profesionálnemu vojakovi, ktorého zdravotná spôsobilosť na výkon služby bola zmenená alebo ktorý bol uznaný za invalidného v dôsledku služobného úrazu spôsobeného za nebezpečných podmienok, patrí jednorazové mimoriadne odškodnenie vo výške najmenej desaťnásobku základu podľa § 60 a najviac päťdesiatnásobku základu podľa § 60. Jednorazové mimoriadne odškodnenie vo výške najmenej desaťnásobku základu podľa § 60 a najviac päťdesiatnásobku základu podľa § 60 patrí za rovnakých podmienok aj policajtovi a profesionálnemu vojakovi, ktorého zdravotná spôsobilosť na výkon služby bola zmenená alebo ktorý bol uznaný za invalidného v dôsledku choroby z povolania.

35. Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z., nebezpečné podmienky sú také podmienky, keď k poškodeniu zdravia policajta alebo profesionálneho vojaka dôjde

- a/ pri výkone služby v leteckej prevádzke, ak nejde o plnenie úloh v bezpečnostných akciách za použitia lietadla alebo vrtuľníka a pri ich nácviu,
- b/ pri výcviku v poľných podmienkach alebo pri sústredenom výcviku počas vyvedenia vojsk do vojenského výcvikového priestoru,
- c/ pri plnení osobitných úloh uložených nadriadeným počas bezpečnostných akcií a bezpečnostných opatrení,
- d/ trestným činom spáchaným inou osobou pri služobnom zákroku alebo služobnom zásahu, ak nejde o služobný zákrok proti teroristom alebo osobitne nebezpečným páchatelom,
- e/ pri práci na montáži rádiových alebo televíznych zariadení alebo pri ďalších telekomunikačných prácach na stožiaroch spojených s rizikom pádu z výšky, vykonávaných v nútených polohách, bez pracovných plošín, z povrazových rebríkov, visutých sedačiek, v závese na ochrannom páse a v obmedzenom pracovnom priestore na pracovnom mostíku vo výške nad desať metrov nad povrchom,
- f/ pri vyhľadávacích, záchranných a havarijných prácach pod vodou, pri ktorých treba používať potápačský prístroj so vzduchom stlačeným vo fľaši, kyslíkový prístroj s reguláciou vzdušného alebo iné zariadenia na prácu pod vodou a pri ich nácviu,
- g/ pri výkone štátnej služby a colnej kontroly v koľajisku železničných dráh, v priestoroch, kde hrozí úraz elektrickým prúdom alebo otrava plynom a nebezpečnými chemickými látkami, pri výkone služby vo výškach alebo nad voľnými hĺbkami, pri kontrole motorových vozidiel, kontrole zvierat, nebezpečných látok, jadrového materiálu, pri výkone služby pod vplyvom ionizujúceho žiarenia alebo iného zdraviu škodlivého žiarenia,
- h/ pri výkone štátnej služby a colnej kontroly pri ohrození rizikami súvisiacimi s expozíciou karcinogénnymi a mutagénnymi faktormi, chemickými faktormi, biologickými faktormi, faktormi ionizujúceho žiarenia a pri záťažach teplom a chladom, hlukom a vibráciami, ak nejde o činnosti vykonávané pri bezprostrednej hrozbe závažnej priemyselnej havárie a závažnej priemyselnej havárii,
- i/ pri zoskokoch padákom, pri výsadkovom výcviku, pri výcviku v podvese vrtuľníka alebo v zliaňovaní alebo spúšťaní z vrtuľníka, zo skalných stien, z budov a iných objektov,
- j/ pri práci s chemickým, rádioaktívnym, vysoko virulentným, infekčným alebo iným obdobne nebezpečným materiálom, ak nejde o činnosť vykonávanú pri záchranných a havarijných prácach,
- k/ pri medzinárodnom cvičení.

36. Podľa § 83 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z., žiadosti o dávky alebo služby podľa odseku 1 sa podávajú útvaru sociálneho zabezpečenia ministerstva, Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia, služobnému úradu alebo služobnému orgánu, ktorý je oprávnený dávkou alebo službou sociálneho zabezpečenia priznať.

37. Podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

38. Podľa § 84 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z., útvár sociálneho zabezpečenia ministerstva a Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia je povinný rozhodnúť vo veciach uvedených v § 83 ods. 1 do 90 dní od začatia konania. Ak vzhľadom na povahu veci útvár sociálneho zabezpečenia ministerstva a Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia nemôže rozhodnúť v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť vedúci útvaru sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo riaditeľ Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia. Predĺženie lehoty s uvedením dôvodov útvár sociálneho zabezpečenia ministerstva a Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia oznamuje účastníkom konania.

39. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal preukázať, že

- žalobca utrpel dňa 30. 09. 2010 služobný úraz (disciplína zrýchlený presun na 10 km počas behu z kopca);
- žalobca utrpel dňa 28. 12. 2012 služobný úraz (ranné telesné cvičenie v rámci zhybov na hrazde);
- personálnym rozkazom č. 1632 zo dňa 18. februára 2013 bol žalobca podľa § 70 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, ktorého služobný pomer skončil dňom doručenia rozhodnutia, 10. apríla 2013;
- rozhodnutie zo dňa 11. 07. 2019 o priznaní invalidného výsluhového dôchodku a zároveň žalobca nemá nárok na výplatu invalidného výsluhového dôchodku, lebo má nárok na výplatu výsluhového dôchodku;
- žiadosť zo dňa 17. 07. 2019 o dávku úrazového zabezpečenia za služobný úraz podľa zákona č. 328/2002 Z. z.;
- úradný záznam zo dňa 05. 08. 2019 o tom, že najstaršie plány výcvikové sú z roku 2016 a staršie boli skartované;
- rozhodnutie zo dňa 30. 09. 2019 o nepriznaní jednorazového mimoriadneho odškodnenia;
- odvolanie žalobcu proti tomuto rozhodnutiu zo dňa 24. 10. 2019;
- rozhodnutie žalovaného zo dňa 06. 12. 2019, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu;
- voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu dňa 25. 02. 2020;
- Krajský súd v Žiline v rozsudku zo dňa 25. 11. 2021, sp. zn. 26Sa/6/2020 zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodu čiastočnej nepreskúmateľnosti rozhodnutia, najmä vo vzťahu k nedostatočnému odôvodnení záveru o inom posudzovaní úrazov zo dňa 30. 09. 2010 a 28. 12. 2012 v predchádzajúcich rozhodnutiach prvostupňového orgánu, v ktorých bolo konštatované, že k úrazu došlo v rámci pozemnej výsadkovej prípravy, ako aj v nedostatočnom vysporiadaní sa s predloženým listinným dôkazom, a to potvrdením veliteľa zo dňa 30. 05. 2019;
- následne žalovaný vydal nové rozhodnutie, tu preskúmané zo dňa 09. 03. 2022.

40. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie zo strany krajského súdu, a zároveň že v konaní alebo pri rozhodovaní porušil krajský súd zákon tým, že nesprávnym procesným postupom mu bolo znemožnené, aby uskutočnil svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

41. Najvyšší správny súd po vyhodnotení v kasačnej sťažnosti žalobcom uplatnených dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od zásadných záverov prijatých krajským súdom vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát najvyššieho správneho súdu považuje právne posúdenie preskúmanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

42. Na začiatok, najvyšší správny súd poukazuje, že v predmetnom súdnom konaní nebolo sporným, že žalobca utrpel služobný úraz dňa 30. 09. 2010 v rámci zrýchleného presunu na 10 km, pri ktorom si podvrtol koleno (ďalej len „prvý služobný úraz“) a zároveň utrpel dňa 28. 12. 2012 ďalší služobný úraz pri cvičení na hrazde v rámci rannej rozcvičky v telocvični VÚ Žilina pocítil bolesť a ťah v ľavom pleci s pichľavou bolesťou v určitých polohách s obmedzením pohybu ľavej hornej končatiny (ďalej len „druhý služobný úraz“). Na základe týchto služobných úrazov následne požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru, ktorému vyhovel personálnym rozkazom riaditeľ Personálneho úradu Ozbrojených síl SR č.

1632 zo dňa 18. 02. 2019, a to dňom 10. 04. 2019 na základe § 70 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. Žalobca si zároveň uplatnil jednotlivé dávky úrazového zabezpečenia, okrem iného aj jednorazové mimoriadne odškodnenie.

43. Zásadnou úlohou súdu bolo posúdiť otázku priznania jednorazového mimoriadneho odškodnenia v kontexte utrpených služobných úrazov žalobcu.

44. Jednorazové mimoriadne odškodnenie patrí medzi dávky úrazového zabezpečenia upravené zákonom č. 328/2002 Z. z. Z hľadiska vzniku nároku na predmetnú dávku možno hovoriť o dávke obligatórnej, keď sa jedná o plnenie z úrazového zabezpečenia, na ktoré vzniká policajtovi a profesionálnemu vojakovi právny nárok po splnení zákonom stanovených podmienok. Z hľadiska formy plnenia možno predmetnú dávku považovať za dávku peňažnú poskytovanú vo forme peňažného plnenia. Z hľadiska periodicity plnenia má predmetná dávka jednorazový charakter, ktorá skutočnosť navyše vyplýva už z jej legislatívneho názvu. Jedná sa teda o jednorazové a mimoriadne vyplatenie peňažnej sumy, účel ktorého spočíva v pomoci poškodenému preklenúť nepriaznivú finančnú situáciu spôsobenú stratou príjmu, ktorá nastala v súvislosti so služobným úrazom a v dôsledku ktorého zostal poškodený náhle vyradený z plnenia úloh plynúcich mu z osobitných právnych predpisov v rámci výkonu príslušnej štátnej služby, a ktorá skutočnosť mohla mať negatívny vplyv nielen na chod jeho domácnosti, ale celkovo na život poškodeného a členov jeho rodiny. Jednorazové mimoriadne odškodnenie má podľa názoru najvyššieho správneho súdu okamžitý kompenzačný charakter umožňujúci sa prispôbiť zmeneným životným podmienkam, ktoré nastali v danom čase s tým, že jeho priznaním a následným vyplatením jeho funkcia zaniká, keďže splnila svoj účel.

45. Jednorazové mimoriadne odškodnenie je upravené v § 24 zákona č. 328/2002, pričom z ods. 1 vyplýva, že profesionálnemu vojakovi, ktorého zdravotná spôsobilosť na výkon služby bola zmenená alebo ktorý bol uznaný za invalidného v dôsledku služobného úrazu spôsobeného za nebezpečných podmienok, patrí jednorazové mimoriadne odškodnenie v ďalej určenej výške. Ustanovenie § 24 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. bližšie upravuje, čo možno chápať pod spojením „nebezpečné podmienky“, ide teda o podmienky, keď k poškodeniu zdravia profesionálneho vojaka dôjde okrem iného a/ pri výkone služby v leteckej prevádzke, b/ pri výcviku v poľných podmienkach alebo pri vojenskom cvičení, c/ pri plnení osobitných úloh počas bezpečnostných akcií a opatrení, d/ trestným činom spáchaným inou osobou (za určitých podmienok), e/ pri určitých prácach na stožiaroch spojených s rizikom pádu, vykonávaných v nútených polohách, bez pracovných plošín, z povrazových rebríkov, visutých sedačiek, v závese na ochrannom páse alebo obmedzenom pracovnom priestore, f/ pri určitých prácach pod vodou, g/ pri výkone v koľajisku železničných dráh, v priestoroch, kde hrozí úraz elektrickým prúdom alebo otrava plynom a nebezpečnými chemickými látkami, vo výškach, nad voľnými hĺbkami, pri kontrole motorových vozidiel, zvierat, nebezpečných látok, jadrového materiálu, pod vplyvom ionizujúceho alebo iného zdraviu škodlivého žiarenia, h/ pri výkone pri ohrození určitými rizikami (faktory karcinogénne, mutagénne, chemické, biologické, ionizujúceho žiarenia, záťaž teplom, chladom, hlukom, vibráciami), i/ pri zoskokoch padákom, pri výsadkovom výcviku, pri výcviku v podvese vrtuľníka alebo v zlaňovaní alebo spúšťaní z vrtuľníka, zo skalných stien, z budov a iných objektov, j/ pri práci s určitými nebezpečnými materiálmi, k/ pri medzinárodnom cvičení. Žalobca v podanej správnej žalobe tvrdil, že prvý služobný úraz, ale aj druhý služobný úraz sa stal v súvislosti s výsadkovým výcvikom, teda za nebezpečných podmienok podľa § 24 ods. 3 písm. i/ zákona č. 328/2002 Z. z., pričom uvedené odvodzoval aj od Potvrdenia o výsadkovom výcviku profesionálneho vojaka zo dňa 30. 05. 2019, Číslo: 5pSU-87-2312019 vydaného veliteľom pluku, ktorý potvrdzoval, že žalobca utrpel služobný úraz pri výsadkovom cvičení vykonanom dňa 30. 09. 2010 v priestoroch výcvikového priestoru Hradisko a že žaloba utrpel pri výsadkovom cvičení vykonanom dňa 28. 12. 2012 v priestoroch VÚ 2790 Žilina služobný úraz. Zároveň potvrdil, že výsadkové cvičenia boli vykonané podľa rozvrhov výcvikov, ktoré však nie sú súčasťou spisovej dokumentácie z dôvodu, že VÚ Žilina už rozvrhmi výcviku staršími ako z roku 2016 nedisponoval.

46. V kontexte vyššie uvedeného, ako aj námietok žalobcu bolo potrebné okrem iného posúdiť, čo možno subsumovať pod výsadkový výcvik, resp. ktoré činnosti patria pod výsadkový výcvik, konkrétne či činnosti vykonávané žalobcom - disciplína zrýchlený presun na 10 km a cvičenie na hrazde v rámci rannej rozcvičky patria pod výsadkový výcvik v kontexte nebezpečných podmienok. V tejto súvislosti možno poukázať, tak ako to urobil aj žalovaný a krajský súd na vojenský predpis, a to S-Výs-3-1 „Výsadková príprava“ z 1. júna 1993 (účinný odo dňa 1. júla 1995), ktorý bližšie upravuje výsadkový

prípravu, nie konkrétne výsadkový výcvik, na ktorý odkazuje § 24 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z. z. Podľa 9. bodu tohto predpisu výsadková príprava zahŕňa: pozemnú prípravu výsadkárov; organizáciu a vykonávanie zoskokov padákom; získavanie vedomostí o prostriedkoch a spôsoboch zhadzovania bojovej techniky, munície, proviantu, spojovacích prostriedkov, ženiijného materiálu a iných nákladov na padákoch. Bod 161. predpisu bližšie popisuje zoskok padákom, ktorému musí predchádzať starostlivá a všestranná pozemná príprava. Pozemná príprava zahŕňa: výučbu konštrukcie osobných výsadkových padákov, rezervných výsadkových padákov, prístrojov a špeciálnych záchranných prostriedkov; výcvik v balení osobných a rezervných padákov pre zoskok; oboznámenie s teoretickými základmi zoskoku padákom; výcvik v prispôsobovaní výstroja a výzbroje na zoskok padákom a výcvik v strojení do padákov; nácvik prvkov zoskoku padákom na zariadeniach výsadkových cvičísk; predzoskokovú prípravu pred vykonaním zoskokov (obsahuje nácvik samotného zoskoku padákom, počínajúc strojením do padákov a končiac pristátím). Podľa 180. bodu predpisu je do komplexu pozemného nácviku prvkov zoskoku padákom nutné zaradiť cvičenie upevňujúce vestibulárny systém a vytrvalostný beh v teréne na posilnenie kĺbov dolných končatín. K prvému služobnému úrazu došlo dňa 30. 09. 2010 v čase asi o 9:30 hod. počas výsadkového preskúšania profesionálneho vojaka z telesnej zdatnosti - disciplína zrýchlený presun na 10 km. V súvislosti s výkladom tohto pojmu žalovaný v napadnutom rozhodnutí odkázal na smernicu Ministerstva obrany SR č. 4/2002 o špeciálnej telesnej príprave z 15. apríla 2002, ktorá je určená všetkým vojakom armády, predovšetkým útvaram špeciálneho určenia, útvaram okamžitej reakcie, prieskumným jednotkám; výkonným letcom, špecialistom padákov, záchrannej a výsadkovej služby, Vojenskej polície, žiakom a študentom vojenských škôl. Účelom smernice o špeciálnej telesnej príprave je určiť súbor tém špeciálnej telesnej prípravy a upraviť postupy pri zabezpečovaní, riadení a uskutočňovaní špeciálnej telesnej prípravy. Podľa čl. 11 ods. 1 písm. a/ tejto smernice o špeciálnej telesnej príprave sa pešie presuny nacvičujú zrýchleným presunom (do 30 km). Podľa čl. 11 ods. 2 smernice o špeciálnej telesnej príprave sa technika presunu a jeho organizácia v jednotke sa nacvičuje v odľahčenom výstroji, bez zbrane alebo so zbraňou. Cvičí sa v teréne mimo frekventovaných pozemných komunikácií, v skupinách podľa výkonnosti a neskôr v organickej jednotke. Cvičí sa vo dne i v noci a za rôznych poveternostných podmienok. Žalovaný v tejto súvislosti konštatoval, že disciplína výsadkové preskúšanie profesionálnych vojakov z telesnej zdatnosti nie je totožná s disciplínou „vytrvalostný beh v teréne“, ktorá je podľa 180. bodu predpisu zaradená do komplexu pozemného nácviku a je súčasťou výsadkového výcviku. S uvedeným konštatovaním sa najvyšší správny súd stotožnil.

47. Obdobný záver je potrebné konštatovať aj vo vzťahu k druhému služobnému úrazu, ku ktorému došlo v rámci rannej rozcvičky v telocvični, keď žalobca pri cvičení na hrazde pocítil bolesť a ťaž v ľavom pleci. Najvyšší správny súd je toho názoru, že rannú rozcvičku nie je možno subsumovať pod výsadkový výcvik. Zo slovného vyjadrenia ranná rozcvička možno konštatovať, že sa jedná o „vykonávanie, vykonanie rozličných telesných cvikov na rozhybanie tela, svalov, rozcvičenie“ (Jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra, pozn. súdu). Ide teda o rozcvičenie, ktoré má predchádzať hlavnej športovej aktivite. V danom kontexte tak nemožno hovoriť o nebezpečných podmienkach, tak ako to predpokladá § 20 ods. 1 písm. d/ zákona č. 328/2002 Z. z., pretože neboli splnené zákonné podmienky pre hodnotenie tohto druhého služobného úrazu ako služobného úrazu utrpeného za nebezpečných podmienok. Zároveň tiež táto rozcvička bola vykonaná v telocvični.

48. V kasačnej sťažnosti žalobca namietal, že Potvrdenie vydané veliteľom pluku nemôže byť spochybňované zo strany prvostupňového orgánu, resp. žalovaného, ale tieto pri posudzovaní nároku na dávku úrazového zabezpečenia majú z takéhoto podkladu vychádzať. Jednorazové mimoriadne odškodnenie sa poskytuje profesionálnemu vojakovi na základe jeho žiadosti v zmysle § 81 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z. z., pričom túto dávku priznáva, zvyšuje, znižuje, zastavuje a odníma Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia (prvostupňový orgán v tomto konaní, pozn. súdu). Podľa názoru najvyššieho súdu v kontexte smernice č. 21/2014 vyplýva, že úrazová komisia a veliteľ pluku zisťujú a vyšetrujú skutkové okolnosti týkajúce sa pracovného úrazu, pričom závery z tohto vyšetrenia sa následne spracujú a predkladajú Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia. Záverom však z takéhoto vyšetrenia nie je konštatovanie úrazovou komisiou alebo veliteľom pluku, či sa služobný úraz stal za nebezpečných podmienok v zmysle § 24 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z. z. Rovnako z nich nevyplýva, že by stanoviská vyjadrené v jednotlivých správach mali účinky záväznosti pre iné orgány, konkrétne Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. Najvyšší správny súd súhlasí s tvrdením žalovaného, že ani smernica ani zákon č. 328/2002 Z. z. neopravňuje veliteľa pluku na vydávanie potvrdenia o výsadkovom

výcviku, na základe ktorého by určoval, že služobný úraz sa stal za nebezpečných podmienok, a ktorým by mali byť podľa žalobcovho názoru Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia alebo žalovaný viazaní.

49. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti okrem iného poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 11. 2022, č.k. 18Sa/9/2022-87, ktorého predmetom bol obdobný skutkový problém ako v prejednávacom prípade. V tejto súvislosti chce najvyšší správny súd poukázať na skutočnosť, že v danom prípade bola podaná kasačná sťažnosť Ministerstvom obrany SR, o ktorej rozhodol tunajší súd v konaní vedenom pod sp. zn. 7Ssk/41/2023. V rozsudku zo dňa 30. 04. 2024, sp. zn. 7Ssk/41/2023, tunajší súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 11. 2022, č.k. 18Sa/9/2022-87, pretože vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Okrem iného, zo strany tunajšieho súdu bolo konštatované, že „Kasačný súd už vo svojej judikatúre vyslovil, že zo žiadneho ustanovenia tohto zákona nevyplýva, že by o otázke, či úraz je služobným úrazom v zmysle § 29 cit. zák., mal právomoc rozhodovať akýkoľvek iný orgán než ten, ktorý rozhoduje o samotnej výplate dávky (porov. rozsudok sp. zn. 7 Ssk 33/2021). Rovnako však žiadne ustanovenie zákona č. 328/2002 Z. z. neustanovuje, že by o otázke, či sa úraz profesionálneho vojaka stal za nebezpečných podmienok v zmysle § 24 ods. 3 cit. zák., mal právomoc formálne a s účinkom právoplatnosti rozhodnúť akýkoľvek iný orgán než ten orgán, ktorý rozhoduje o jednorazovom mimoriadnom odškodnení, teda o úrazovej dávke.“ S týmto právnym názorom sa konajúci senát stotožňuje.

50. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd vyhodnotil rozsudok krajského súdu ako vecne správny, preto kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietol.

51. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, keďže nebola splnená podmienka výnimočnosti (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

52. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.